

та му. Види са този изворъ да е и причина за първото население на града; а отъ неговото прозвание чернъ съставило ся е поговорка за градътъ и жителите му: «На Діарбекыръ, казува поговорката, водата му черна, камънието му черни, псетата му черни, 1) и сърдцата на жителите му сѫ черни » 2)

Надъ този изворъ отгорѣ, което е най высокото място на града, има единъ ветъ разсипанъ палатъ, който ся вижда да е билъ на врѣмето си доста хубаво зданіе, и прѣданіето казва че въ него живѣла нѣкоя си царска дъщеря чужденка дѣва (бекиръ) или дѣва на чужденци-тъ, отъ които казватъ да е останжло името на града; и до сега еще показватъ възвишащото помостіе, което ся вижда въ този палатъ, сѫщо както въ светъ Софій въ Цариградъ, за което исто тѣй казватъ че по него царската дъщеря възлѣзвала съ коляскѣтъ си чакъ горѣ въ палатътъ си. Около този палатъ е било направено първото кале, наречано сега вѣтрѣшио кале, на което пространството не е твърдѣ голъмо; освѣнъ затворитѣ, въ туй кале, има днесъ едва ли 30-40 къщи обитаемы, единъ ветхъ храмъ прѣвърнатъ въ джамії, и два други прѣвърнаты въ оръжарници, отъ които единътъ, като тури и вѣтрѣ барутъ, подпалилъ ся веднѣтъ та му ся срушилъ сводътъ и така си стои и днесъ, а другиятъ е здравъ; и подвата ся виждатъ еще подъ първѣтъ замазкѣ стары изображения на светци.

Други древности има отвѣнъ градътъ, на единъ близъ хълмъ, единъ мънастырь, който е днесъ въ рѣцѣ на Арменциѣ; за него казуватъ да е правенъ еще отъ Апостола Фадея, когато проповѣдувалъ по тѣзи страни; или както други казуватъ, черквата въ този мънастырь е пра-вена еще въ третій вѣкъ отъ Христа. Стара черква е та-коожде и единственыйтъ днесъ храмъ на православнытѣ, въ който почиватъ и до днесъ мощитѣ на Св. безсре-

1) Казуватъ че въ Діарбекыръ нѣмало никакъ, или твърдѣ рѣдко ся срѣщало, бѣло куче и бѣль гълѫбъ.

2) Най можемъ да подтвърдимъ това ако можахмы да сѫдимъ по едного само Діарбекырца съ когото ся случи да имамъ работѣ.